

**PARAULES DEL RECTOR EN
L'ACTE ACADÈMIC DE GRADUACIÓ
DE MÀSTERS OFICIALS I DOCTORATS 2010-2011**

1 de juliol de 2011

Els actes de graduació tenen el seu protocol i la seva litúrgia. I aquests manen, com és natural, començar felicitant els graduats dels estudis de màster i dels doctorats. És un orgull per al rector d'aquesta Universitat compartir amb vosaltres aquest acte que expressa molt convinentment el que la UPF és i el que vol ser. Sou avui aquí més de tres-centes persones de trenta-sis nacionalitats diferents que heu trobat a la UPF un espai universitari lliure i plural, un lloc atractiu per desenvolupar el vostre talent. Aquest matí ha pres possessió el nou alcalde de la ciutat de Barcelona, l'alcalde Xavier Trias, i a mi –entre altres persones- m'han preguntat del diari *El País* què li demano al nou alcalde, i he contestat que faci de Barcelona el millor campus universitari de la Mediterrània, la ciutat universitària per excel·lència del sud d'Europa. És un somni exigent, però és possible, és accessible. Veient-vos aquí a vosaltres, el sentim cada vegada més a prop.

Celebrem aquest acte de graduació en un moment especialment dur d'aquesta crisi econòmica, que és també una crisi política. És obvi, al meu parer, que d'aquesta crisi no en podem sortir sense més Europa. Sense, vull dir, més presència de lideratge europeu capaç de prendre les decisions que ens calen. Vam construir l'euro, la moneda única; però ara cal construir un tresor europeu, capaç d'emetre eurobons i cal tenir un pressupost europeu de veritat amb un mínim d'harmonització fiscal. De vegades, en aquesta crisi es tendeix a dir que vosaltres els joves d'avui teniu el futur molt negre i que viureu pitjor que els vostres pares. Crec que això és un gran error i una manca de respecte. El futur és vostre i jo confio que sabreu trobar, millor que nosaltres, les vies per aconseguir quotes més altes de benestar i de justícia per a tothom. Vosaltres expresseu molt bé l'única via que podem transitar per arribar a bon port: el coneixement i la formació. Us en poso dos exemples: acabem de tenir accés a l'enquesta d'inserció laboral dels graduats universitaris que realitza l'AQU amb les universitats catalanes i que es correspon a la promoció que va acabar l'any 2008. És cert que l'atur ha pujat en aquest context, però ha pujat només quatre punts, del 4% al 8 %, i la qualitat i les retribucions obtingudes estan molt per sobre de la mitjana. Encara no tenim estudis dels graduats de màsters, però estem fent el que cal per tenir-ne. El primer que vull comentar-vos és que la formació universitària proporciona, sense cap dubte, accés a més i millors llocs de treball. El segon és un exemple de la mateixa UPF: si bé és cert que en els darrers mesos, com a conseqüència de la disminució de la subvenció de la Generalitat a les universitats (en un context, ja ho sabeu, de contracció severa dels ingressos de la Generalitat), hem reduït moderadament els nostres llocs de treball per al funcionament normal, en l'àmbit de la recerca, dels contractes que depenen de projectes de

recerca aconseguits en convocatòries competitives, hem generat més de setanta llocs de treball nous. La recerca, el coneixement, generen llocs de treball. La Universitat no és pas part del problema de la crisi, ans al contrari: és part de la solució.

Perquè només les societats que són capaces de combinar dues coses no fàcils són societats que van cap endavant. S'ha de combinar la capacitat d'innovació amb la cohesió. La capacitat de ser una societat oberta, que es beneficia de tot el talent i que sempre dóna suport a les idees noves amb el manteniment d'una societat articulada, que es reconegui a si mateixa com a tal, que consideri la integritat com la primera de les virtuts públiques. Quan em referia a la manca de lideratge a Europa ara mateix, em referia també a la manca d'un relat polític en el qual els europeus ens identifiquem, un projecte capaç d'unir-nos. I això que Europa ha proporcionat a la humanitat l'ideal més creïble d'una societat de persones lliures i iguals.

Pues bien, dejadme deciros, que esta combinación de innovación e integridad está bien representada por el autor de la lección de graduación de hoy. Miquel Roca, que es además profesor asociado en la UPF desde hace ya más de una década, fue uno de los miembros de la ponencia que redactó la Constitución de 1978 y que construyó el ámbito institucional en el que ha sido posible hacer de la sociedad española una sociedad avanzada en estos comienzos del siglo XXI. Grandes dosis de imaginación, de lucha por los ideales, de innovación y capacidad de diálogo y paciencia, es claro, nos condujeron donde estamos.

I would also like to emphasize the excellent way in which Miquel Roca represents the virtue of integrity. Some years ago, a former Minister in one of the Felipe González governments told me that Miquel Roca was the member of the Spanish Parliament most reliable. Always faithful to the word given, he never left an unaccomplished promise. The parliamentary trajectory of Miquel Roca is a good mark of the political integrity.

And I would like to finish this short address saying to you that our international experience has deserved the attention of one of the Master's thesis in the Master in Political Sciences, concretely our multilingual policy which allows us living in Catalan, Spanish and English. The thesis is untitled:

'Interpretations and perceptions of language policy at the Pompeu Fabra University (UPF): How do UPF actors perceive multilingualism at the UPF?'

This is a nice homage to our linguistic policy and also is a beautiful metaphor of our goals.

Thank you very much.

Moltes gràcies